RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2178/88

af 18. juli 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 1866/86 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne [1], særlig artikel 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 170/83 udarbejdes de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af målsætningerne i artikel 1 i nævnte forordning, på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning;

ved forordning (EØF) nr. 1866/86 [2], ændret ved forordning (EØF) nr. 2244/87 [3], er der fastsat en række tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne Østersøen, Bælterne og Øresund;

Den Internationale Østersø-Fiskerikommission, der er nedsat ved Østersø-Konventionen, har ved skrivelse af 8. december 1986 og 21. december 1987 meddelt de kontraherende parter visse rekommandationer, som blev vedtaget på kommissionens 12. og 13. møde, og som tager sigte på en ændring af disse tekniske foranstaltninger;

i henhold til nævnte konvention skal Fællesskabet gennemføre disse rekommandationer i Østersøen og Bælterne, medmindre der gøres indsigelse efter fremgangsmåden i konventionens artikel XI;

det er nødvendigt at affatte de bestemmelser klarere, som vedrører de tilfælde, hvor forordning (EØF) nr. 1866/86 ikke skal anvendes på fiskeri, der foretages i forbindelse med udsætning eller omplantning af fisk, krebsdyr eller bløddyr, således at forordningens øvrige bestemmelser kun anvendes for fisk, krebsdyr og bløddyr, der fanges til dette formål og udbydes til salg til konsum —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1866/86 ændres således:

1. I artikel 2, stk. 1, udgår rubrikkerne vedrørende laks *(Salmo salar)* og havørred *(Salmo trutta)* samt note 1 nedenfor skemaet.

2. Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset artikel 5, stk. 1, er det tilladt at fastgøre en forstærkningspose uden på fangstposen og forlængelsesstykket. En forstærkningspose er et cylinderformet stykke net, der fuldstændigt omkranser fangstposen og forlængelsesstykket. Det kan være af samme materiale som eller sværere materiale end fangstposen eller forlængelsesstykket. Maskestørrelsen i forstærkningsposen skal være mindst dobbelt så stor som maskestørrelsen i fangstposen, dog må mindstemaskestørrelsen ikke være under 80 mm.

Forstærkningsposen kan fastgøres følgende steder:

a) på dens forkant og

b) på dens bagkant, og enten

c) snøret til fangstposen og forlængelsesstykket rundt om en række masker, eller

d) snøret på langs ad en enkelt række masker.«

3. Artikel 9 affattes således:

»*Artikel 9*

Begrænsninger ved fiskeri efter laks og havørred

1. Ved fiskeri efter laks *(Salmo salar)* eller havørred *(Salmo trutta)* er det forbudt

— fra 15. juni til 15. september at anvende forankrede nedgarn eller drivgarn i underafsnit 22 til 31 uden for en grænse på fire sømil fra basislinjerne

— fra 1. april til 15. november at anvende forankrede liner eller drivliner i underafsnit 22 til 31 uden for en grænse på fire sømil fra basislinjerne

— fra 1. juli til 15. september at anvende drivgarn, forankrede nedgarn, drivliner eller forankrede liner i underafsnit 32 uden for en grænse på fire sømil fra basislinjerne.

[1] EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.
[2] EFT nr. L 162 af 18. 6. 1986, s. 1.
[3] EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 15.

2. Ved fiskeri efter laks *(Salmo salar)* eller havørred *(Salmo trutta)* er det forbudt

— såfremt fiskeriet sker ved hjælp af forankrede nedgarn eller drivgarn samtidig at anvende mere end 600 garn pr. fiskerfartøj, idet længden af hvert garn ikke må overstige 35 m, målt i redskabets overtælle. Ud over det ved fiskeriet tilladte antal garn må der om bord højst findes 100 reservegarn

— såfremt fiskeriet sker ved hjælp af drivliner eller forankrede liner samtidig at anvende mere end 2 000 kroge pr. fiskerfartøj.

Fiskekrogenes spændvidde (korteste afstand mellem krogspids og skaft) i drivliner og forankrede liner skal udgøre mindst 19 mm.

Ud over det ved fiskeri tilladte antal kroge må der om bord højst findes 200 reservekroge.«

4. Artikel 12, stk. 2, affattes således:

2. »Fisk, krebsdyr og bløddyr, der fanges med det i stk. 1 anførte formål, må ikke sælges til konsum i strid med de øvrige bestemmelser i denne forordning.«

5. I bilag III affattes angivelserne for torsk *(Gadus morhua)* som anført i bilag I til nærværende forordning.

6. I bilag IV affattes angivelserne for torsk *(Gadus morhua)* som anført i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1988.

På Rådets vegne

Y. POTTAKIS

Formand

BILAG I

Art	Farvande	Mindstemål
Torsk *(Gadus morhua)*	Alle underafsnit syd for 59° 30′ nordlig bredde	Indtil 31. 12. 1988 : 30 cm
	Alle underafsnit syd for 59° 30′ nordlig bredde	Fra 1. 1. til 31. 12. 1989 : 32 cm
	Alle underafsnit syd for 59° 30′ nordlig bredde	Fra 1. 1. 1990 : 33 cm

BILAG II

Art	Farvande	Redskabstype	Mindste maskestørrelse Diagonalt i Længderetningen
Torsk *(Gadus morhua)*	Syd for 59° 30′ nordlig bredde	Trawl, snurrevod og lignende redskaber	Indtil 31. 12. 1988 : 95 mm
	Syd for 59° 30′ nordlig bredde	Trawl, snurrevod og lignende redskaber	Fra 1. 1. til 31. 12. 1989 : 100 mm
	Syd for 59° 30′ nordlig bredde	Trawl, snurrevod og lignende redskaber	Fra 1. 1. 1990 : 105 mm